

om Flakkebjergsagen, at den højtærede Konseilspræsident er en Hader af al den Raahed, der finder Sted, og jeg haaber derfor ogsaa, at den højtærede Konseilspræsident og den høje Regering i det hele ville bestræbe sig for at udslette alt det grimme og alt det raa, som delvis ved den forhenværende Justitsministers Administration af disse Forhold og ved de daarlige Kræfter, som han fandt Behag i, er kommet ind paa vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter.

Det maa ikke kunne ske, det, som er passeret i en Sag, som har været Genstand for Omtale i Rigsdagen, og som jeg har tilladt mig at fremdrage baade i Skrift og i Tale, det maa ikke kunne ske, det, der er foregaaet paa Opdragelsesanstalten „Godhavn“. Jeg tillader mig for øvrigt at spørge den højtærede Justitsminister, om vi ville kunne vente, at Forhørsakterne blive trykte ligesom Hebronforhørene, og at de blive tilstillede Pressen og Rigsdagen. Men jeg vil gerne som Bidrag til den Karakteristik, som kan gives af den Mand, som er kommen tilbage til „Godhavn“, og som var kritiseret, anføre et konkret Eksempel. For 5 Aar tilbage var der en fattig Mand, en Fader, som var bekymret over de Forhold, under hvilke hans Dreng levede paa „Godhavn“. Hans Hustru var bleven meget syg, og hun talte hyppigt om, at hun vilde se sin Dreng og tale med ham, inden hun skulde dø. Saa henvendte denne Mand sig til Borgmester Jacobi — det var Magistraten i København, der havde foranlediget Drengen sendt til „Godhavn“ — og anmodede om blot at maatte laane denne Dreng for nogle Dage, for at hans Moder kunde tale med ham og se ham, men det nægtede de vedkommende Personer. Han gik saa hjem og fortalte sin Familie det Afslag, han havde faaet. Saa sagde de to store Dreng, to halvvoxsne Sønner paa 16 og 19 Aar: Fader, nu gaa vi med dig! Og nu gik de 3 Personer til „Godhavn“ og bad høfligt Forstander Frydensberg om at maatte laane Drengen hjem til den syge Moder. Forstander Frydensberg afslog det. Saa sagde den 16aarige Dreng til Drengen paa „Godhavn“: Ansgar, nu følges vi to ad. Han tog sin Broder i Haanden, og de fulgtes bort fra Anstalten. Efter dem kom

Faderen og den anden Broder. Det indberettede Frydensberg til Magistraten her i København. Det er der ikke noget at sige til. Men hvad der er noget at sige til, er, at Frydensbergs Indberetning til Magistraten gav et usandt og uvederhæftigt Billede af, hvad der var passeret. Resultatet af Indberetningen var, at der blev beordret Aktion mod Faderen, den fattige Arbejdsmand, som ved Retten i Helsingø blev idømt 2 × 5 Dages Vand og Brød, fordi Drengen var fjernet fra Anstalten. Drengen blev af Politiet bragt tilbage først til Helsingø, hvor han kom i Arrest, og senere til „Godhavn“.

Da jeg erfarede denne Dom, maa jeg sige, at jeg troede ikke, at det passede, hvad Manden havde sagt, at der kun var forefaldet dette, at han havde bedt om at laane sin Dreng. Jeg kunde ikke anse det for tænkeligt, at en dansk Dommer kunde idømme en Fader 10 Dages Vand og Brød, fordi han tog sin Dreng bort fra en Opdragelsesanstalt. Jeg bad om en Udskrift og fik den fra Helsingø Ret. Denne Udskrift viser, at Frydensberg til Magistraten i København havde gjort sig skyldig i aabenbar Forvrængelse af de Forhold, der havde fundet Sted ved Barnets Afhentning. Frydensberg maa i Forhøret tilstaa, at naar han har betegnet Arbejdsmandens og hans Sønners Optræden som brutal, saa var det et alt for stærkt Udtryk. De paagældende optraadte høfligt, og der var intet at klage over deres Optræden. Det forekommer mig, at en Forstander, der kan handle saaledes mod en Drengs Fader, ikke er egnet til at beklæde denne Stilling, især naar der samtidig foreligger saa overordentlig mange Bevisligheder til Bedømmelse af de daarlige Forhold paa „Godhavn“. Jeg har set af et Par herværende Blade, „Kristeligt Dagblad“ og „Dannebrog“, at Forhørsudskriften i Godhavnsagen skulde vise, at jeg ikke havde Ret, og at der ikke var nogen Grund til at rejse nogen Anklage mod Forstander Frydensberg. Det sidste er jo muligt. Thi indenfor Grænserne af Albertis Strafferegulativer for vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter kan man jo tillade sig overordentlig meget. Men naar de samme Blade meddele, at den højtærede Justitsminister ventelig vil indtage samme Stand-